

*Жанандану
үдерісіндеңі қазақстандық
мәдениет.*

*Қазақстанның ұлттық
идеясы*

Ұлттық мемлекеттің қалыптасуы мен нығаюы жағдайында
ұлттық мәдениет ұлттық мемлекеттіліктің, ұлттық
азшылықтардың құндылықтары мен нормаларын, сонымен
бірге этноәлеуметтік және жалпыадамдық мәдени
бағдарларды өзінде жинақтайды.

Қазіргі әлемде рухани өмірдің стереотиптенуінің жаһандық үдерістері жүзеге асуда, сондықтан этнос мәдениеті әлемдік мәдениет кеңмәтінінен тыс өмір суре алмайды.

Жанандану замандық әлеуметтік, мәдени дамуға
кушті толқу береді және адамзат сол мәселелермен

танысқаны кеше емес.

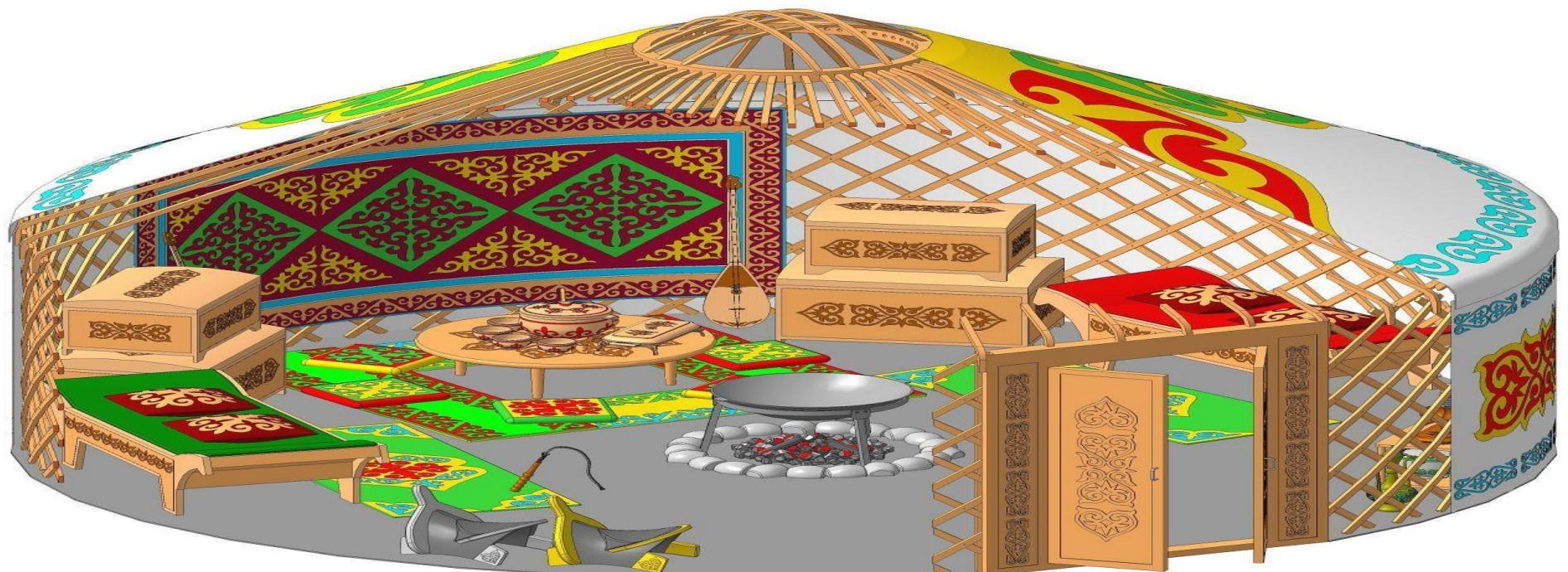
Жанандану жағдайында ұлттық дәстүрлерді
стандартизациялаудан және ұқсастықа апаратын

жолдан шығу, этникалық мәдени жабықтықты,
олардың туыстық белгісі ретінде сақтау мүмкіндігі аз,
қанша дегенімен, әлеуметтік-экономикалық және
мәдени даму деңгейінің жақындас болғанымен мәдени
тәжірибелің ортақтығына байланысты типологиялық
біртектіліктен шығуға қол сілтейді.

Өзіндік ерекшелікті сақтау мәдениеттің әмбебап

қасиетті дәстүрін консервациялауды, мәдени формальды қарапайымдауды, қысқартуды білдірмейді, сонымен бірге айналасында инновация өрістейтін, әрқашан да күрделенетін, мәдениет өзегінің тұрақтануына және дамуына алып келеді.

Жаңа форманы қабылдау – бұл мәдениеттің өзін дамыту кезеңі, сондықтан заманауи этникалық мәдениеттердің өзі алмасуышылықтан тәуелсіз емес, себебі озық мәдениеттерді дамытатын жаһандану

Үрдісінде көбінесе жаңа форма қалыптасады.

Көптеген мәдениетті және ұлттарды сақтай отырып,
адамзаттың өркениет синтезінің жетістігіне ұмтылысын,
жандануға сай позитивті бағытынан түсіну,
құндылықтың жүйелерің құнды етіп қайта құруының және
мәдениет әдіскерлерінсіз, адамзат дамуының жалпы
пардигмасының өзгеруінсіз іске асыру мүмкін емес.

Болашактағы білім мен ақпаратты өндіру үшін
адамның шығармашылық табиғатын
қалыптастырушы және күшті ішкі мотивациясымен
жаңа тұлғаның үлгісін қалыптастырушы ретінде

мәдениет пен білім берудің рөлі маңызды және
жоғары деңгейде қызмет атқарады.

Қазіргі әлем өз дамуының жаңа кезеңіне енді. Осындағы тұжырымының негіздері көз алдымызда: біз әлемдік қауымдастықтың геосаяси құрылымдарындағы терен өзгерістердің куәгері болып отырмыз.

Жаһанданудың теріс жақтарына қофамның ашықтығы
мен коммуникацияларын озық технологиялары Жер
шарының тұрғындарын терроризм, нашақорлық,
қылмыс, індеттер, этникалық және нәсілшілдік

жанжалдардың таралуы алдында корғаусыз
қалдыруы да жатады.

Бүгін бір өлшемді батыстық әмбебаптылықтың орнына, түрлі өркениеттердің өзара әрекетімен құралатын, әмбебаптылықтардың күрделі қылышы пайда болды. Жаһандық өркениеттік қатынастардың жаңа парадигмасы құрылыш келеді, осында

шаруашылық жүргізу мен әлеуметтілік типтерінің түрлі бағытталғандығы қоғамның интеграциялануы мен қоғамның өзіндік бірегейленуі функцияларының мәдениетке жатқызылатындығына әкеледі.

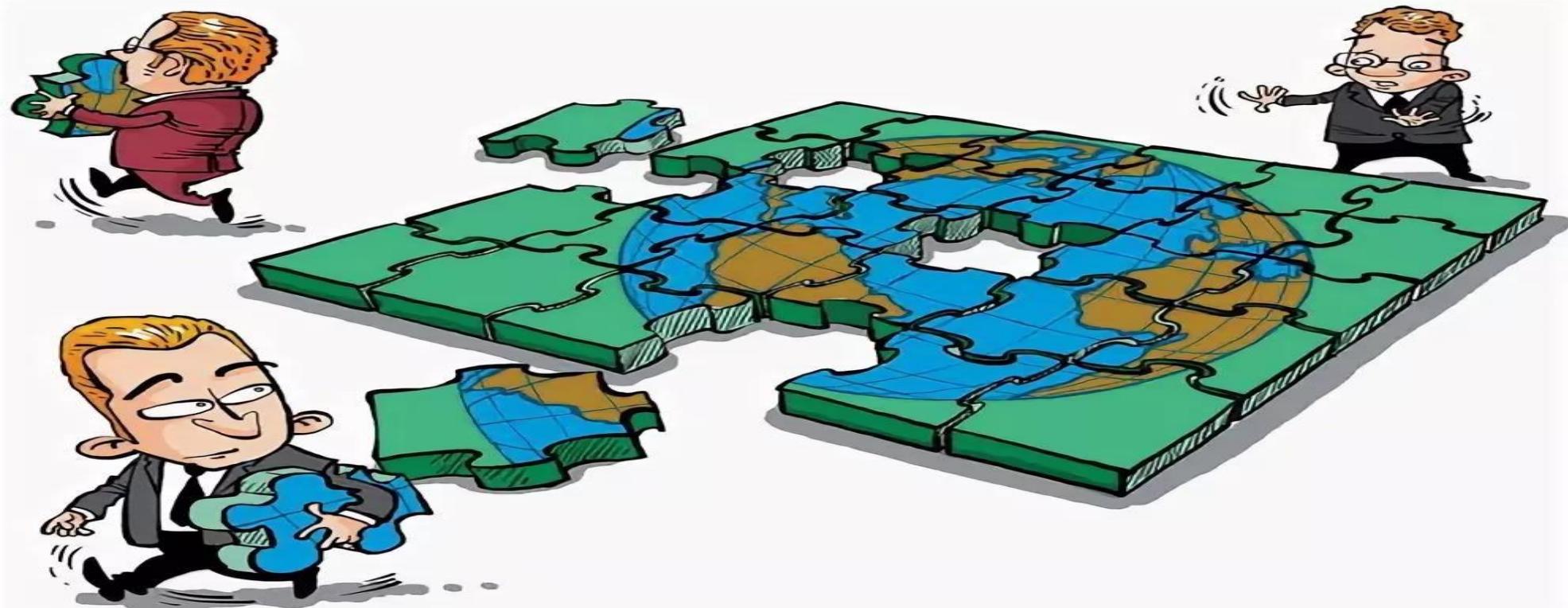

Посткеңестік кеңістіктегі ұлттық мәдениеттерге қатысты әмбебаптандыруышы руханилықтың бірнеше

парадигмалары бар. Бұл батыстық, шығыстық (исламдық), орыстықтың тек бірін ағарту, гуманизм, зерделіліктің жалғыз иегері ретінде сипаттау, үлттық мәдениетті тек бір руханилықтың әмбебапты үлгісінде саналы түрде қайтадан жасап шығару талабына жатады.

Казіргі жағдаятта «Шығыс – дәстүрлі қоғам, Батыс – қазіргі әлем» антитетасы мәдени модернизацияның барлық түрлі мәселелерін шеше бермейтіндігі анық.

Қазақстанның әлемдік қауымдастыққа интеграциялануы
және ол қамтамасыз ете алатын үлес туралы айта келе,
оның гуманитарлық барлық салаларда дүниежүзілік
ынтымақтастыққа ашық екендігін атап өткіміз келеді.

Қазақстан мәдениетінің әлемдік қауымдастыққа
интеграциялануында, оған Қазақстан 1992 жылы кірген,
ЮНЕСКО халықаралық ұйымының рөлі маңызды.

ЮНЕСКО қолдауымен өткізілген ауқымды шаралардың
арасында Абайдың 1995 жылғы 150 жылдық мерейтойның
және 1997 жылғы Мұхтар Әуезовтың 100 жылдығын
халықаралық аталып өткенін ескерген жөн.

Казіргі кездегі өркениет қоршаған ортаны, әлеуметтік сипаттағы тұрмыстық жағдайды қайтарымсыз түрде өзгертуде. Осы тұрғыда мәдениет көбінесе қоғамдық жаңару бастауы, шығармашылық өмірді қалыптастыру факторы ретінде көрініс табады.

XXI ғ. ұлттық мәдени трансформация кері жылжу емес, біреудің қайталау да емес, жаңа жағдайда шығармашыл ізденіс (мүмкін техногендік батыс Өркениетіне альтернатива ретінде рухани сипаттағы "еуразиялық" Өркениет құру идеясы – егер де оны біз

дұрыс түсіндіріп, айқындаі алсақ) біздің бүкіл аймактық мәдени, әлеумет, саяси трансформация процестеріне үлкен өзгеріс, ілгері басу, гүлдену әкелер.

Мәдениеттің қазақстандық дағдарысынан өту, жергілікті халық – қазақ халқының ұлттық болмысы мен мәдени

дамуының формацияларына негізделген, жаңа замандық талаптарға сәйкес мәдениет институттарының

құрылымдарымен ошактарын дамыту мен жетілдіру функцияларын анықтайтын, жан-жақты зерделенген тұғырнаманы жасау.

Ұлттық мемлекет – еліміздің негізін құраушы,
ұйыстырушы қазақ ұлты және қазақ ұлтының қалыптасқан
тарихи мекені болғандықтан міндепті түрде қазақ ұлтының
мемлекеттігі орын алуды шарт.

